

Lobra *RIII* es dirigeix a un públic noèfit en Shakespeare o cal conèixer el dramaturg anglès?

CHEMA CARDENA: No cal ser un erudit. És una tragèdia coneguda, no tant com *Hamlet*, de fet, però que arriba al públic jove i més gran. Així, la primera representació va ser per a un institut i va funcionar molt bé. És, a més, una història universal i la gent reconeix moltes coses.

JOAN CARLES GARÉS: Pel que fa a l'adaptació, s'ha eliminat la part de context històric que podia fer l'obra massa enrevessada.

—Noteu que hi ha un públic que us capta millor en l'escena?

J. C. GARÉS: Ara per ara hem fet onze representacions i hem tingut un públic molt heterogeni. Sempre sol ser així, i en aquest cas, tant per la trama com per l'estètica, *RIII* enganxa molt la gent jove. El públic a Valladolid era més conservador, però, tot i així, hi havia gent de 25 anys i menys que va eixir molt sobtada per diferents raons. Veure'ns en directe ha impactat molt la gent que no té costum d'anar al teatre perquè és una obra molt extrema. Als més grans, per contra, els encisa el text.

—Per adaptar Shakespeare, cal tenir de referent altres grans adaptadors com és el cas de Laurence Olivier en cinema?

C. CARDENA: Sempre partim de Shakespeare; està molt ben fet i les seues històries estan molt ben lligades. Tots imitem Shakespeare com ell ho va fer amb els clàssics. No obstant això, en una adaptació cal tenir en compte que estem en un altre país i una altra època. Ara, personatges com Margaret d'Anjou no són tan reconeixadors pels espectadors. Però hem procurat aproximar-nos a allò que podria ser una adaptació de Shakespeare en l'actualitat. A nosaltres ens interessava la personalitat que hi ha darrere d'un geperut i deforme en un món perfecte.

J. C. GARÉS: Però sempre cal anar a l'origen, si no, t'arrisques a imitar algú i no oferir una proposta original.

—Les reunions de la Plataforma de les Arts Escèniques són constants aquest estiu. Al País Valencià, com està el sector professional ara?

C. CARDENA: La situació actual respon a una història cíclica que ve de

'Ricard III o el paradigma del poder' és l'obra de Shakespeare que els valencians d'Arden han posat en escena sota el títol de 'RIII'. Una adaptació significativa que es veurà a Sagunt a Escena, el 20 d'agost, mentre els dramaturgs són al mig d'una gira que alternen amb les reunions de la Plataforma de les Arts Escèniques.

l'any 1992. Durant els últims tretze anys cada poc de temps hi ha hagut un esclat de la professió per mancances, per reubicacions, per necessitats no

Breus

'El Zahir', de Paulo Coelho, arriba el 6 de setembre

El Zahir, de Paulo Coelho, arriba en català el 6 de setembre, per mà de Proa. La publicació de l'última novel·la de Coelho ha estat un autèntic esdeveniment editorial a tot el món. En una fita autènticament global, *El Zahir* es publicarà en un centenar de països i en quaranta-cinc idiomes. La primera edició en el conjunt d'aquestes llengües es calcula que tindrà un tiratge aproximat de 8 milions d'exemplars.

Han passat pocs mesos des de la primera edició i *El Zahir* ja ha conquerit el primer lloc de les llistes de més venuts a molts països. També ha estat elegit per *Kirkus Reviews* com un dels vint llibres de més èxit de la pròxima tardor.

El Zahir és una història d'amor, de pèrdua i de passió obsessiva. Un escriptor d'èxit s'enfronta amb la desaparició de la seva dona, l'Esther, una corresponsal de guerra amb qui fa deu anys que és casat. L'han segrestada?, assassinada? O, simplement, ha abandonat un matrimoni que no la satisfia? El títol sorgeix d'un conte de Borges, un dels escriptors preferits de Coelho. Zahir, en àrab, significa visió.

Adéu a Joan Grau, director de Sèmola Teatre

El passat 10 d'agost moria Joan Grau, fundador i director de la companyia Sèmola Teatre.

Assajava, amb la resta de la companyia, al Centre Cultural Costa i Font, de Taradell (Osona), la seva darrera creació, *Enlloc com a casa. No a la guerra*, espectacle de carrer que planteja una reflexió sobre les injustícies que ens rodegen (perquè "en un Planeta que hem fet estrany —explicava el mateix Joan Grau— en tots, absolutament en tots els racons hi ha injustícies; de tot tipus. De les que no

fan riure") i que estava previst de presentar aquest mateix agost al Festival Eclat de la ciutat occitana d'Orlhac. En tornar de l'assaig, de nit, Joan Grau va patir l'accident que li va de costar la vida.

Joan Grau, juntament amb Fina Solà i Carles Pujols, va fundar, l'any 1978, a Vic, la companyia Sèmola Teatre. Aleshores, com ha recordat Pujols, "fèiem el burro als mercats setmanals i ens ho passàvem molt bé". D'aquí sorgiren els espectacles de gran format que han presentat a mig món (*In concert, Híbrid, Esperanto* o *Centvinticinc*, per exemple), amb temps i talent.

cobertes, perquè la professió creix i no al ritme que hauria de propiciar l'administració, i és evident que l'absència d'apostes clares ha provocat aquesta situació. Ara per ara és complicat, ja que tenim uns polítics que han decidit que, en la seua política cultural, la professió jugue de comparsa i de figuració especial, però mai de protagonista.

—Quin és el problema més greu?

J. C. GARÉS: Els canvis continus de polítics encarregats de dissenyar aquesta política cultural han afavorit que ningú no siga especialista. Des del conseller actual fins a la directora general, tots tenen una visió mínima de la realitat del sector. Ha passat un any des de l'entrada de l'actual secretària autonòmica i és ara quan fa les primeres propostes, absolutament buides i que no concreten res.

Davant d'això, el nostre treball és fer que els nostres polítics toquen de peus a terra i donar-los la concreció que ells no tenen.

Paula Reig

Mugroman convoca un concurs per trobar logotip

Acaben de quedar segons en la tria de grups novells que fan els oients del programa *En potència*, de Catalunya Cultura (entre els cinc primers grups hi ha Rodamons, Baetúria, Shitting Milks i Entregirats). I ara preparen el seu segon disc, que ja han de començar a gravar i que tindrà dotze cançons.

Són Mugroman, de Xixona (Alacantí), i per a aquest nou disc, i per a les samarretes o adhesius o el que s'escaigui, busquen logotip. Per això han con-

vocat un concurs de disseny: qui el guanyi tindrà un lot complet de mugroelements (disc inclòs) i podrà participar al primer videoclip del grup. Més informació a www.mugroman.com.